

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXVII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

- Újévi köszöntések
- Nem mindennap Élim
- Télen, nyáron Hargita
- Álarcok nélkül! - őszintén a farsangról
- Tudósítások: Hálaadó napok, TELEK, kórustalálkozó, bemerítések, temetések
- Igei üzenet: Szolgálat a fiatalok felé
- Fiatalok

Szabolcska Mihály

ÉNEK AZ ÚJÉVBEN

Fölszállok hozzád, magas sziklaszálam,
Te változatlan minden változásban.
– Én Istenem! Csak Tégedet öelve
Száll nyugalom, száll bizalom szívemre,
Látván idődnék örvénylő folyását,
Eszteimnek sebes elfutását.

Fövényszem én, e zúgó habba vetve,
Honnan vegyek szót hála-énekembe?
Kegyelmet, Uram, miképp dicsérjem?
A múlt évvel, hogy nem fogyott el életem...
Hogy napról-napra, habról-habra átvész,
S elértem ím ez új év hajnalát is.

Búban, veszélyben őrizöm Te voltál,
Szívem ha vérzett: fölibém hajoltál.
Atdál sebet, de azt be is kötötted,
Be azt is, amit emberek ütöttek,
S bár vágyaimból vágyak még maradtak
Legyen úgy minden, ahogy Te akartad!!

Ez esztendő is leteszem kezedbe,
Én lábaimnak ösvényt Te mutass, Te.
Vezess, Uram s amit Te rám bocsátasz,
Nem félek én, legyen bár száz halál az:
– Óh, engem a sír bízást eltakarhat,
Megnyugtat ott is az, hogy Te akartad!

Hadd öllek hát, erős sziklaszálam:
Te változatlan minden változásban.
S neved a nyert diadalom szavával
Az elzúgó időben hadd kiáltsam!
Mert mit szívemnek – ha Te vagy vezére –
Évek halása, évek születése.

Megmaradó hit, remény, szeretet

Minden új év új kihívásokat hoz magával, amelyek részünkről szükségszerűen megkövetelik a megfelelő keresztyén hozzáállást. Ami ebben az új esztendőben fontos számkra, hogy maradjon meg bennünk és köztünk a hit, a remény és a szeretet, amit Pál apostol az 1Korinthus 13,13-ban így fogalmazott meg: „Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.”

Először is, maradjon meg a hit. A hit az, amellyel kapcsolatba kerülök Istennel. Elsősorban Isten kezdeményez felém az ő ígéretei által, amelyek Jézus Krisztusban lettek megvalósítva számomra. A bibliai hitnek egyrészt van tartalma, ami körvonalazza, hogy mit hiszek Istenről, magamról, Jézusról. Másrészt a hitnek van

egy személyes oldala is, ami azt jelenti, hogy miután én ésszel felfogtam a megváltásról hirdett isteni igazságokat, hitelt adtam annak és egyetértek vele, rábízom magam szívből arra a kegyelmes Istenre, aki ilyen becses ígéretekkal jön felém az evangélium hirdetésében. A hitnek épp ez a személyes oldala hiányzott Agrippa királynál. Pál apostol tudta, hogy Agrippa hitt a prófétáknak, akik a szenvedő és feltámadt Krisztusról jövendöltek. De a király arra már nem volt kész, hogy szívből rábízza magát ezekre a prófétai ígéretekre: „Hiszel-e, Agrippa király, a prófétáknak? Tudom, hogy hiszel. Agrippa pedig monda Pálnak: Majdnem ráveszel engem, hogy keresztyénné legyek.” (ApCsel 26,27-28). Hite volt, de hűsége és elköteleződése már
(folytatás a 3. oldalon)

A hogy a múltban, úgy napjainkban is, csakis az élő Istenbe vetett hit által lehet és érdemes élni: hit által érdemes házasságot kötni, gyermeket vállalni, nevelni, hit által érdemes pályát választani, vagy az akadályokat és a megkönyező bünt legyőzni. Hit által érdemes végig élni az életet. Hittel és hit által érdemes megöregedni. És végül: hittel, az élő Istenbe vetett mély hittel a szívünkben lehet elköltözni az örökkévalóságba.

A hit ajándéka

(Zsid 11:1,6)

Borzási Márta,
a Női Szaksztály
elnöke

De nincs olyan pillanata a napnak, amelyben ne lenne megtámadva, kikezdve, megkérdőjelezve valamilyen módon a hitünk. Lelkünk ellensége egy pillanatig sem nyugszik, újra meg újra különböző módon próbál egy picinyke hitetlenséget a szívünkbe csempészni.

A látás nem hit, de a hitet előbb-utóbb látás követi. Hinni könnyű akkor, amikor látunk, de amikor nem világos a jelen, amikor homályos a jövő, amikor minden inog és bizonytalanná válik, és várat magára az imameghallgattatás és a megtapasztalás, akkor mindezek ellenére bízni a mindenható Istenben maradéktalanul – az isteni ajándék. A hit Isten ajándéka.

Szeretjük hamar, kézzelfogható módon megoldani a problémáinkat. De a láthatatlan Istenbe vetett hit néha kiléptet bennünket olyan területre, ahol vége van a kézzelfoghatónak, ahol nincsen más csak Isten. „Ha nem tenné is” (Dán 3:18), akkor is hinnünk kell.

DRÁGA TESTVÉRNŐM, ha ebben az újévben Isten megenged neked ilyen utat, akkor ne félj megtenni azt az egy lépést, ha kell újra meg újra, hogy bízz Istenben élő hittel, minden elrémisztő tényező ellenére is! A hit drága ajándékát óvd, őrizd, tápláld a szívedben pillanatról pillanatra! Küzdj érte! Használd a Lélek kardját, ne tágíts az ígétől! „*Tusakodjatok a hitért, mely egyszer a szenteknek adatott!*” (Júd 3)

Csodálkozunk rá most egy pillanat erejéig erre a nagy kiváltságra, hogy adatott nekünk a hit, az egyetlen, élő Istenbe vetett hit. Engedjük, hogy ez a csodálat meghatározó módon befolyásolja rajtunk keresztül férjünket, gyermekeinket, szorosabb és tágabb környezetünket, 2016-ban is!

Nem mindennap Élim

Ezt édesanyám úgy tolmácsolná, hogy: „Több nap mint kolbász”. Ballag ugyanis Izráel népe az egyiptomi rabszolgaságból az Úr által elkészített föld felé, ahol tej és méz folyik. Fáradtságos menetelés után letáboroznak Marában, ahol már ütköznek az első váratlan krízissel: keserű a víz. A legtermészetesebb ilyenkor, hogy Istennek van egy megoldása, és megédesíti a vizet a forrásokban. Azonban menni kell tovább, hiszen Kánaán még odébb van, s a következő stáció Élim. Na, erre már lehet mondani a „Hozsannát” és a „Halleluját”, mert itt hetven sudár pálmafa és tizenkét forrás várja a népet. A mai napig csodálkozom azon, hogy hogy nem verte le Izráel végleg itt a sátorszeget, Élim ugyanis hawaii-i kényelmet nyújtott az igényes népnek. Na de az történt, hogy mentek „... táborhelyről táborhelyre, az Úr parancsa szerint” (2Móz 17,1). Így futottak be Refidimbe, ahol a tikkadt tömegnek és csordáknak nem volt ivóvíze. A feszültség odáig fajul, hogy Mózes kis híján megölik, és perbe szállnak Istenrel. Micsoda ördögi megoldás! Hiszem, hogy az Úr tudta, hogy Refidim nem Tusnád és nem Bibarcfalva. A térképet ugyanis ő rajzolta meg Izráel számára, mert látni kívánta, hogy népe hogyan viselkedik, amikor egy súlyos hiányt kell elszenvednie. Rövidesen kiderült az, hogy, bár Egyiptom csodák sorozatának a szemtanúi volt, Izráel úgy tesz, mintha semmi nem történt volna. A Sás-tengeren is úgy jöttek át, mintha a Titanic-kal értek volna partot, csak a fáraó csapata késte le a járatot. Amikor Isten isteni képességét leintik, mint Refidimben, jogosan jönnek az amalekiták, hogy a nép ébredjen. Ha ébred.

Tehát, a csodák megtörténtek Egyiptomban. Hömpölyög a tej és a méz Izráel megérkezésének helyszínén. Na de mi lesz velünk ma? Szomjan halunk? Pontosan ez a mai ember traumája. Elfogadja, hogy Dánielt nem bántották az orosz-lánok. De prima lesz az Úr Jézus ezer éves királyságában! De hogy ma az Úr képes egy rákos betegséget meggyógyítani, erre ilyen válaszokat hallunk: lehet igen, lehet nem!

Itt állunk, és farkasszemet nézünk 2016-al. Előttünk egy tizenkét hónapos pálya, különféle állomásokkal, úgy, ahogy Isten Fia ment helyről helyre (Betlehem, Egyiptom, Názáret, Jeruzsálem, Golgota.....). Nekünk is így kell menni, hivatásunkat betöltve. Nem lesz minden nap Élim. S ha éppen Marába jutsz, vagy Refidimbe, melyik lesz a kedvenc éneked? Bár Refidim héberül a „megpihenés helye”, a panasz, a vita, a feszültség helyévé vált. Legyen ez az év az Isten dicséretének esztendeje, minden körülmények közepette!

**Dániel
Zalán**

(folytatás a címloldalról)

nem. Nálunk azonban ne legyen így: őrizzük ebben az esztendőben is a hitet, mint drága kincset (hitvallást), és ugyanakkor bízunk teljes szívünkben az Úrban, minden körülmények között. Maradjon meg a hithűség.

De maradjon meg a

reménység is. Amennyiben a hitet a kapcsolatrendszerünk hármas dimenziójának függőlegesével azonosítjuk (hiszünk a fölöttünk álló, mennyben levő Istenben és az ő Fiában, Jézusban), a reménységet a kapcsolatunk hosszúságjelzőjeként tekinthetjük. A reménységgel előre nézünk a távoli jövőbe, amikor Isten majd kiteljesíti és valóra váltja a már most hit által birtokolt ígéreteket. Ekként elmondható, hogy a hit és a remény szorosan összefügg egymással: „A ti hitetek reménység is legyen Istenben” (1Péter 1,21). „A hit a reménylett dolgoknak való-sága” (Zsidók 11,1). Ez szépen jelzi, hogy mennyire áthatják egymást a keresztyén erények. Egyik nem létezik a másik nélkül. Mégis, mindegyiknek megvan a maga sajátossága, íze. Bár a remény hit is, de nem csak hit. Várjuk Jézus Krisztust az égből. Várjuk testünk megváltását. Várjuk a végkifejletet, az új eget és az új földet. Mindeközben reménységgel fordulunk egymás felé, várva, hogy aki elkezdte egymásunkban a jó dolgot, az be is fogja fejezni azt ama napra (Filippi 1,6). Ezért ebben az esztendőben elevenedjen meg bennünk az a reménység, hogy bár még nem fejeződött be bennünk Isten minden jó munkája – amit talán újból fájdalom-san fogunk tudomásul venni egymásról és magunkról – mégis be fog végződni ama napra. Itt tehát két dologra kell vigyáznunk: egyrészt intenünk és bátoríta-

Fotó: Szilágyi László

nunk kell egymást az evangélium szíveket átformáló munkájának folytatására nézve, másrészt minden hiányosságunk mellett teljes reménységgel kell lennünk Isten munkája iránt, hogy ha ő bennünk valamit már elkezdett, akkor azt be is fogja fejezni ama napra – még ha talán nem is őesztendőre. De maradjon meg a reménység.

Végül, maradjon meg a

szeretet is. És ez a legnagyobb a három közül. Isten mindannyiunk szívét vizsgálja, hogy mennyi szeretet van bennünk iránta és egymásunk iránt. János apostol szerint senki sem szeretheti a láthatatlan Istent, ha ugyanakkor nem szereti a látható testvéreit is: „Ha azt mondja valaki, hogy: Szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az: mert aki nem szereti a maga atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát?” (1János 4,20). Más szóval, az Isten iránti szeretetem nem lehet több a testvéreim iránti szeretetemnél. Ez mély-séges önvizsgálatra készítet! Ezért ki kell tárnom szívemet, hogy ne legyek szorultságban egyetlen atyámfia felé sem. Amint Pál apostol írja a korinthusiaknak: „A mi szánk megnyílt ti néktek, korinthusiak, a mi szívünk kitérult. Nem mi bennünk vagytok

szorosságban, hanem szorosságban vagytok a ti szívetekben. Viszonzásul (mint gyermekeimnek szólok) tárjátok ki ti is szíveteket” (2Korinthus 6,11-13). Ebben kell gyakorolnunk magunkat ebben az új esztendőben. A szeretet tehát a kapcsolatunk szélességét jelezheti, amennyiben a hit a függőlegesre, a remény pedig a hosszúságra utal. A szeretetem anynyira széles kell, hogy legyen, hogy minden testvér beleférjen. Ebben nem válogathatok.

Ebben az új esztendőben igyekezzünk, hogy maradjon meg közöttünk és bennünk a hit, a remény és a szeretet! Növekedjen a hitünk, legyen erősebb a reménységünk, és szeressünk buzgóságo-sabban. S ne feledjük: e három közül a legnagyobb a szeretet. Akkor lesz bibliai egyensúly a három erény között, ha mindhárom erényre hangsúlyt fektetünk, mégpedig úgy, hogy a szeretet nyerjen a legnagyobb figyelmet. Ennek fényében azt kívánom a kedves olvasók számára, hogy ez esztendőben is maradjon meg a hit, a remény és a szeretet, e három. Ezek között pedig tényleg a szeretet legyen a legnagyobb!

Borzási Pál,
Az RMBGySz
főtitkára

Télen-nyáron Hargita

Ífji hét, 2015

A nyár sokszínű volt, mint az őszi erdő. 40 különböző csoportunk volt májustól novemberig, emellett a Barnabás Házban párhuzamosan 7 speciális szükségletekkel rendelkező csoport táborozott. Voltak külföldi és belföldi vendégeink, gyerekek, tinik, fiatalok, felnőttek és idősek, egészségesek és fogyatékkal élők. Mindegyik csoportnak más-más az arculata, másak a céljaik, más a hozzáállásuk, s istendicsőítésük is különböző. Kihívás mindenkivel a megfelelő módon együttműködni. S a tábor célja meg az marad, hogy az itt töltött időben vendégeink Istenhez közelebb kerüljenek, mi meg ebben legyünk eszközök.

A hetek egymásutánjában a csodákat mindig más-más módon éljük át, csak egy-egy élményt tudunk visszapörgetni, amely sokszor imatéma is.

Egy a **hallássérült gyermekek** szülei által szervezett júniusi hétvégén a szép időért adtunk hálát, és az volt az imatéma, hogy Isten engedje meg, hogy máskor hosszabb időre tudjanak eljönni a családok.

A Máté Imola és Szabó Szilárd kezdeményezéseként létrejött **székelyföldi gyerek- és tininap** nagy létszámú résztvevőt hozott. Előtte elbátortalanodtunk, de az Úr sokszor másképp munkálkodik, mint ahogy mi képzeljük.

Egyik csoport plébánosával azért a vezetőért imádkoztunk, aki jelenleg agydaganat miatt nem tudott eljönni annak ellenére, hogy éveken át önkéntesként ő szervezte a kirándulást. Itt ismerte meg az Urat a táborban...

A **Telefonos Szeretetszolgálat** csapatépítő napjai az egységet hangsúlyozták s az Ige körüli beszélgetések az együttműködésben való békességet generálták.

A Romániai Baptista Unió elnöke, dr. Viorel Iuga testvér volt az előadó a **Fiatal Keresztény Orvosok Konferenciáján** – hordjuk szakembereinket imakarjainkon.

Kiss Ottó hétfalusi lelkipásztor olyan gyereket szervez minden évben, ahol a gyerekeknek csak 10% jön hívó háttérből. Idén is velük voltak a nagybányai gyerekek és tinik is.

Három magyarországi gyülekezeti és barátkozó csoportunk volt, jó volt és szükséges az egymásra hangolódás, az egymás hite által való épülés.

A **Joni és Barátai** (Joni and Friends) által támogatott héten olyan családok jöhettek, akiknek fogyatékkal élő családtagjuk van, s az itt töltött időt az szepítette meg, hogy mindegyik családnak egy önkéntes segített egész nap, így a szülők felszabadulhattak, szabadságot kaphattak. Emellett színes programok, sok-sok tevékenység, s Istennek hála, szép idő ölelhette át hetüket!

Egy másik alapítvány olyan **gyerekeket hozott táborozni, akik nevelőszülőknél, családi házakban élnek**, és a jó iskolai eredményeikkel és magaviseletükkel „nyerték meg” ezt a tábor. A városi újságban megjelent riportban arról számolnak be, hogy a „tábor célja elsősorban az, hogy – úgy a „nyertesek” mint a szervezők – az ismerkedés mellett minőségi időt töltsenek együtt, sok nevetéssel, barátságok kialakulásával összekötve.”

Tóth Attila lelkipásztor még tovább növelte a létszámot, és 140 fiatalat táboroztatott, köztük sok olyan roma fiút és lányt, akik között a körzetében rendszeresen missziózik.

A **Koinonia Értelmiségi Tábor** témája a „Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa...” volt. Sokfajta megközelítés, ige, vélemény, irodalom hangzott el, s a diverzitásban jó volt tudni azt, hogy Isten megváltó munkája az összekötő erő.

A **nagyváradai Emanuel Gyülekezet** 150 fiataljának szervezett héten a **Hit és kultúra** témát boncolták. A közösségi oldalukon ez áll az itt töltött hétről: „Isten túl jó volt hozzánk...”

A **lelkipásztori héten** jó volt tapasztalni, hogy összetartozunk. Imádkozunk vezetőinkért, áldásért munkájukra, életükre.

A **„Keresztény Lovas Tábor Mozgás-sérülteknek”** egyedi lehetőség a fejlődésre. Ezt olvassuk egyik cikkben erről a néhány napról: „A táborban résztvevők visszajelzése alapján, idén is egy jó, élményben gazdag, lelkiekben dús, fizikailag fejlesztő táborot zártak a szervezők.” Imádkozunk ezért a kezdeményezésért, hogy minden mellett, Isten szeretetével találkozzanak ezek a speciális helyzetű vendégek.

Az **Országos Ifjúsági Hét** a nyár egyik fénypontja volt, Isten elképzelésünk felett kiárasztotta kegyelmét. Áldás volt látni istenkereső fiataljainkat, hogy a jó győzni tud.

A vakáció utolsó hetében a **Telefonos Szeretetszolgálat** szervezésében olyan gyerekek táborozhattak, akik egész nyáron sehova sem tudtak elmenni. Egyedi volt e résztvevők felé szolgálni, s látni azt, hogy legtöbbjük először találkozik hívó testvérekkel, Isten szeretetével.

Iskolakezdés után 2 olyan hétvégén is volt, ahol **gyülekezetek családjai** jöttek el hitmélyítő napokra. Jó

Gyerekhéten Berszán Izsák vezeti a kis pónit

volt látni időseket fiatalokkal együtt épülni, közösséget ápolni, osztózni a lelki és testi áldásokban.

A téli idő beálltával az idő hol locsog, hol kopog. Novemberben közel 200 keresztyén orvostanhallgató jött el egy országos konferenciára, melyen a szakmaiság és a lelkiesség egyensúlyozásában nemcsak a fiatalok lelkesedése volt megnyerő, hanem az a hozzáállás is, ahogyan mindezt megszervezték, lebonyolították.

A következő hétvégén egy román nyelvű, **lelkipásztoroknak és lelki munkásoknak szánt fórum** keretén belül aktuális témák, országunkon belüli problémák kerültek terítékre Isten különleges szolgálai keresztül. Hasznos volt és Isten különlegesen munkálkodott.

A **Székelyföldi Missziókerület- és a Gyerektanítók Gyűlése** és közösségi alkalma zárta a novembert. Hálásak vagyunk azon testvéreinkért, akik részt vállaltak a szolgálatból, támogassuk őket, és imádkozzunk gyülekezeteink gyümölcsöző életéért. A sort folytatni lehetne...

Az is mély alázatra és hálára buzdít, hogy Isten megővta a tábort: nem voltak nagyobb sérülések, balesetek, tüzeset vagy ellenőrzési problémák. Végig volt vizünk, friss étel az asztalon, s Istent szerető, másokat tisztelő és odaadó személyzetünk, akik kitartóan szolgáltak másokat. Valaki egyszer azt mondta, hogy akkor derül ki, hogy ki mennyire alázatos, ha szolgaként kezelik. Ebből minden itt dolgozó sokszor vizsgálják...

Mindig tanulunk, magunk és mások hibáiból, de Isten türelemmel formál. Annak ellenére, hogy a főzés újraindításával megnehezedett a táboriak munkája, hálásak vagyunk, hogy Isten kirendelt a szakácsnőtől kezdve a kisegítő személyzetig mindenkit, akire szükség volt. Isten pótolja áldozatvállalásukat, kitartásukat.

Most már a **szilveszterre, a téli síszezonra, az előttünk álló konferenciákra, téli hitméllyítő hétvégekre** készülünk. A kinti hideg nem riasztja el a vendégeket sem, a mi feladatunk pedig az, hogy bensőséges meleget tudjunk adni, hogy tudjunk kedves nyomokat hagyni egymás életében.

Szeretnénk mindenkinek köszönetet mondani, aki bármilyen formában támogatta a Hargita Tábor. Elsősorban az értünk mondott imákat köszönjük. Hálásak vagyunk a Tábor és Szövetségünk vezetőségéért, a segítőkészségért, az odaadó közbenjárásért; azt is köszönjük, aki terménnyel támogatott, önkéntes munkával, vagy éppen azzal, hogy itt szervezett tábort, konferenciát. Isten áldja meg gazdagon a testvéreket 2016-ban is!

Joó Erika

TELEK-29

A félévenként sorra kerülő konferencia az „Er-Adély népe, Kárpát szép vidéke, s Tiszántúl megújulásra váró” lelkimunkásai között immár 15 éve kerül megrendezésre. Idén november 13-15. között az erdélyi körzetek mintegy negyven gyülekezetében élvezhették vendégeik igezolgálatait, biznyságtételeit. Különleges istentiszteletekre is sor került, úgymint bemerítés, gyermek-istentisztelet, ifjúsági óra, menyegző és temetés. Ez volt az eddigi legnépesebb konferencia, több mint 80 lelkipásztor, igehirdető vett részt rajta.

Kezdő alkalmunknak a Kémeri Gyülekezet nemrég megnyitott, gyönyörű új imaháza adott otthont, ahová másnap a téma megbeszélésére és vasárnap a záróistentiszteletre a csoport fele ismét helyet kapott. Ugyanilyen alkalmaknak a többiek részére Paptamásiban és Kalotaszentkirályon került sor.

A **fő témát** az erdélyi testvérek fogalmazták meg: A lelkimunkás szolgálata a Krisztusi szeretet által a családban, a gyülekezetbe és a társadalomban. A magyarországiak három testvért jelöltek ki és kértek fel a téma három területének kifejtésére.

Szegedi Tivadar vajai lelkipásztor egy nagyon őszinte, személyes előadást tartott a családban megvalósuló szeretetteljes szolgálatról. Néhány gondolatot kiemelek: „A férfi az igazgatója a családjának. A feladata a többieket nem leuralni, hanem kibontakoztatni. Passzív férj mellett kapitánnyá, agresszív férj mellett áldozattá válik a felesége. Ha látom a feleséged, megmondom, ki vagy. Ne menekülj az apai felelősség elől! Nem az a legfőbb, amit csinálunk, hanem akik vagyunk.”

Karancsi Csaba újfehértói lelkipásztor következett, aki a téma gyülekezeti vonatkozásáról beszélt. Ő nagyon alaposan belemélyedt a törvény és/vagy szeretet feszültségének elemzésébe, s végül összhangba

(folytatás a 15. oldalon)

A tábori személyzet 2015-ben

Tóth Attila szolgál

■ **2015. NOVEMBER 8-ÁN BEMERÍTÉSI ÜNNEP VOLT A ZILAHÍ MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETBEN.** Krisztusról, hitéről és meggyőződéséről Béczi Eliézer tett tanúbizonyságot az által is, hogy hitét a bemerítkezéssel is felvállalta az ünneplő gyülekezet és az Úr előtt is: „Megkeresett, megtalált és megszentelt az Úr”, vallotta Eliézer a gyülekezet előtt,

továbbá néhány meghatározó fejezetet emelt ki megtérésének folyamatában: „Először 5-6 évesen, gyermeki hittel fogadtam el az Úr Jézust megváltómnak. Hiszem, hogy Isten ezt a döntésemet komolyan vette és beírta neve-

met az élet könyvébe. Egy következő fontos momentum volt életemben az, amikor egyedüli hívőként az osztályban nem tartottam ki Jézus mellett: csúnyán beszéltem, rosszul viselkedtem. Akkor jöttem rá, hogy rossz úton járok, amikor eltört a kezem. Hetedikes voltam amikor egy dulakodás folytán betört a fejem, ami jobban megerősítette bennem az elhatározást, hogy meg kell térnem és komolyan odaszánnom életemet Krisztusnak. Nyolcadikos koromban tértem meg. Imádságom az, hogy az Úr tartson meg bármilyen próbában!” A bemerítést Pardi Félix, a zilahí gyülekezet lelkipásztora végezte, aki kézzel is imádkozott Eliézerért. A bemerítési istentiszteleten Borzási Pál, a magyarlónai baptista gyülekezet lelkipásztora szolgált igével a Máté Evangéliuma 3:13-17 alapján. A délelőtti folyamán a zilahí gyülekezet énekkara és ifjúsága szolgált alkalmi énekekkel. Imádkozunk Eliézerért és minden hívő fiatalért, hogy kitartsanak Jézus mellett! [Szöllősi Szabolcs, Zilah]

■ **MEGMOZDULT A VÍZ MONOSPETRIBEN.** 2015 november 15-én ismét megmozdult a víz a monospetri gyülekezetben, ahol két fehér ruhás: Veres Erzsébet és Madar Salomea, tett vallomást az Úr Jézus drága vérének megtisztító erejéről és a Szentlélek megújító hatalmáról, amit az életükben végzett. Isten ígéjének üzenét Balla Frigyes testvér tolmácsolta magyar és román nyelven, az ApCsel 2:37-38 alapján. Az alámerítést Bodor Sándor, a gyülekezet lelkipásztora végezte. A délutáni istentisztelet keretén belül hálaadással emlékeztünk meg az

Evangelizáció és bemerítés Sza

Isten kegyelméből idén is sor kerülhetett egy zenés adventi evangelizáció megrendezésére gyülekezetünkben, 2015 november 27-29. között, melynek keretén belül bemerítési ünnepélyt is tartottunk, vasárnap délelőtt.

Mind a négy alkalom nagyon áldásos volt, érezhető volt Isten jelenléte, kinek üzenetét péntek délután Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztor, szombat délután Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor, valamint vasárnap délelőtt és délután a kémeri gyülekezet és körzetének lelkipásztora, Király Tibor közvetítette.

Különös hálával tartozunk a Mindenhatónak a vasárnap délelőtti örömnepért, úgy gondolom, hogy nem csak a fehér ruhások, hanem gyülekezetünk

Balról jobbra: Reman Izabella, Oláh Mirjám, Antal Hanna, Gerge Moroz Hannelore, Kovács Viktória, Bányai Petronela, Nagy Balázs Tamás, Oros Gábor, Vince Zoltán, Jónás Dániel, Simon Krisztián,

minden tagja újjongó szívvel várta a napot, mikor 16 fiatal megpecsételhette az Úrral kötött szövetségét, bemerítés által. Nagy izgalommal készültek életük legfontosabb napjára, mikor gyülekezetünk, barátai, ismerőseik és rokonaik előtt fogadták meg, hogy mindig hűségesek maradnak Megváltójukhoz és életük végéig követni fogják Őt. Egy hálaadó imaóra után az ige hirdetés következett, melynek alapjául az Apostolok Cselekedetei 8. részéből a 26-tól 39-ig terjedő igeversek szolgáltak, s melyben Király Tibor testvér beszélt a megtérés és az újjászületés szükségességéről minden ember számára, valamint az ezt követő bemerítkezés jelentőségéről,

tmáron

ami elsősorban engedelmesség a Bibliában megtalálható Isteni parancsnak, továbbá az óemberi természet eltemetésének jelképe, de egy nyilvános vallástétel, biznyságtetés is azok számára, akik eleget téve meghívásunknak, eljöttek, hogy együtt örüljenek a fehér ruhásokkal. Az igei üzenet meghallgatása után a gyülekezet énekkara és a bemerítkezők szolgálatai következtek, kik énekszóval, biznyságtetéssel, egy süketnéma tesvérekből álló csoport szolgálatával, költemények elszavalásával és egy hangszer szolgálattal dícsőítették az Urat. A bemerítést követően, a lelkipásztorok és a gyülekezeti vénék kézzel imádkoztak a fiatalokért, s mindnyájan arra kértük a mi Urunkat, hogy áldja meg az ő életüket, hogy mindig hűségesen követni tudják Őt, így haladván a mennyország felé.

Azonban nem szabad megfeledkeznünk róluk továbbra sem, hiszen, ahogyan azt biznyságtévéseikben elmondták, szükségük van további imatámogatásra, hogy ellenállhassanak a kísértéseknek és fejlődő hitéletük legyen. Isten ez alkalommal is bebizonyította nekünk, hogy meghallgatja imáinkat, így hiszem, hogy ha hittel kérjük, ezután is gondot visel fiatal lelki tesvéreinkről.

Délután a helyszín szempontjából rendhagyó záróistentiszteletre került sor, melyet városunk filharmónia-épületében tartottunk, ahová szintén nagyon sok ember jött el, hogy

meghallgassa a szatmárnémeti gyülekezet ifjúsági kórusának, férfikarának és énekkarának a szolgálatát, majd az azt követő igei üzenetet.

Bízunk benne, hogy a bemerítési ünnepély és az evangélizációs alkalmak során, az Úr megérintette a jelenlévők szívét, s továbbra is folytatja a bennük elkezdett munkát, hogy további döntések, megújulások történjenek. Adja az Úr, hogy így legyen és a zsolttárral együtt mondassuk, hogy: „Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, áldja mindenki az Ő szent nevét mindörökké!” (Zsolt 145:21).

Mihály Salomé

Úrtól kapott lelki és anyagi ajándékokról, valamint arról, hogy tíz év telt el az új imaház 2005-ben történt megnyitásától. A szent ígét délután is Balla Frigyes testvér hirdette a Zsolt 50:23 alapján. Az ünnepély zenei részét gazdagon ellátta az összevont fúvóska és az ifjúsági csoport, a környékbeli gyülekezetekből érkezett vendégek segítségével.

Mindenért Istené legyen a dicsőség! [Bodor S.]

■ Isten kegyelméből **2015 OKTÓBER 11-ÉN BEMERÍTÉST TARTOTT A BERETTYÓSZÉPLAK-I GYÜLEKEZET.** Áldott örömnep volt, mikor három fiatal fehér ruhás tett biznyságot Jézusról, mint személyes megváltójáról, és csatlakozott a helyi gyülekezethez. Az alkalom bevezetésében imára buzdítottak ifj. Bereczki Zoltán (Jer 29:11), és Szabó Béla (Zsolt 118:23-24 valamint Fil 3:13-14) versek alapján. Igét hirdetett Kiss Lehel szamosújvári lelkipásztor. A bemerítést a helybeli lelkipásztor, Fekete Csaba végezte. Nagyon felemelő volt a közös éneklés és dicsőítés, amelyet ifj. Bereczki Zoltán tv. vezetett Pécelről. A lelkipásztor és a fehér ruhások

nevei balról jobbra: Fekete Csaba lp., Zmole Maximilian, Zmole Patricia, Szabó Ruben és Kiss Lehel lp. Az Úr tartsa meg a frissen bemerítetteket az ő kegyelméből. A délutáni alkalmon Isten elvett áldásaiért adtunk hálát a gyülekezettel együtt. [Szabó B.]

Álarcok nélkül ■ őszintén a farsangról

Elterjedt szokás nálunk és a világ egyes részein is, hogy a téli időszakban farsangot rendeznek az emberek. Ez a katolikus naptár szerint január 6-án Vízkereszttel – a napkeleti bölcsek látogatására emlékező ünnepel – kezdődik és a húsvétot megelőző 40 napos nagyböjt kezdetéig, azaz hamvazószerdáig tart.

Ejól behatárolt időszak az egyház nagy ünnepeit, mint például a karácsonyt, vagy a húsvétot nem érinti, de úgy is mondhatjuk, hogy kitölti a köztük lévő űrt. Valamikor a katolicizmus a farsangot az ördög ünnepének tekintette, aztán belátva azt, hogy nem tud ellene győzedelmeskedni, megadta magát úgy,

A napkeleti bölcsek hódolata (Vicente Gil)
(Wikipédia)

hogy átvette azt, és ünnepeihez mérve igyekezett valamenynyire szabályozni annak terjedelmét. Sajnos, ez a „ha nem tudod legyőzni, akkor tedd a sajátodévá és töltsd fel új tartalommal” stratégia nem

működik az egyház hadviselésében, és mint mindig, összemosza a határokat a világgal.

Miről van szó valójában?

Először is tudnunk kell, hogy a farsangnak (latin nyelvterületen „carneval”) ősi, pogány gyökerei vannak, hiszen már az ókori Rómában is rendeztek álarcos felvonulásokat. Megtaláljuk benne egyes népek vágyódását a termékenység után, a tél temetését és tavaszvárás siettető rítusait, amelyek jól beépültek a hagyományokba. A maszkos alakoskodások, bálok, táncmulatságok, s ezek között is a nagy népszerűségnek örvendő riói karnevál olyan elemeket tartalmaznak, amelyek világosan

hirdetik, hogy itt az ördög reklám- és rombolótevékenysége zajlik.

Vegyük például a riói karnevált. Az összes karneváli esemény közül ez rendelkezik a legtöbb afrikai elemmel, már csak a szambazene miatt is, amely európai népzenei vonásokat egyesít az afrikai rabszolgák által hozott zenei hagyománnyal. El lehet képzelni akkor azt, hogy mi lehet ennek a terméke! Az elszabadult indulatok és felszabadult tabuk következménye az, hogy feje tetejére áll a világ. Az emberek kivetkőznek az erkölcsből, és szabad utat engednek bűnös kívánságaiknak. Nem meglepő, hogy a félmeztelen álarcos táncosok ugyanazt az érzékiséget közvetítik, amit az efézusi Diána papnői gyakoroltak Pál apostol idejében.

A Biblia felhívása

Az apostol szavai Isten érvényes üzenetét közvetítik számunkra is: „Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint; igazodva a levegő birodalmának fedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik. (Ef 2, 1-2) Ebből megérthetjük, hogy Isten elvárja tőlünk, hogy ne igazodjunk a világhoz, hanem törekedjünk a szent életre.

A részegségről és a maszkos alakoskodásról a Szentírás a következőket mondja: „Ne részegeskedjétek, mert a borral léhaság jár együtt (Ef 5, 18); „Nő ne viseljen férfifiholmit, férfi se öltözzék női ruhába, mert utálja Istened, az ÚR

mindazokat, akik ilyet tesznek.” (5Móz 22, 5); „Ugyanígy az asszonyok is, tisztességes öltözetben, szemérmesen és mértékletesen ékecsítsék magukat, ne hajfonatokkal és arannyal, gyöngyökkel vagy drága ruhával...” (1Tim 2, 9).

El kell tehát döntenünk, hogy Isten akarata szerint éljük az életünket, vagy a világhoz igazodva sodródunk az árral? A farsangi hagyományok és szokások ellen lehet, hogy nem tudjuk kellőképpen megvédeni gyermekeinket, főleg akkor, ha ezek a programok az óvodai vagy iskolai tevékenységek szervezett keretei között zajlanak.

Keresztyén pedagógusként viszont ez egy nagy kihívás, amikor munkatársaink előtt számot adhatunk a bennünk lévő reménységről

és kifejezhetjük azon meggyőződésünket, hogy nem sodródunk a világgal. Milyen furcsa is lenne az, ha egy hívő tanár feladná meggyőződését és beöltözne valamilyen szereplőnek?! Vagy ha ő maga tanítaná a diákjait táncolni! Joggal mondhatjuk, hogy teljesen elveszítené hitelét, ha ezek után bizonyosságot akarna tenni az Úr Jézusról, vagy az Istennek tetsző életről.

Izráel népe is tudott karnevált ülni, amikor az aranyború körül örjöngtek és paráználkodtak, de nem maradt el Isten ítélete. Nagy felelősség van rajtunk, mert minden kis elhajlás idővel óriási következményekkel járhat, főképp az utódaink életében. Hála Istennek, a Biblia tiszta tanítása megóv a bűnös szokástól és hagyománytól. Az Úr Jézus élete számunkra a legfőbb példa. Ő itt élt ebben a világban, de nem a világ szerint. Ő az Isten akaratát teljesítette. Tegyük mi is ezt a tél folyamán, és imádkozzunk, hogy Isten nyisson kaput az evangélium hirdetésére.

Veress Ernő

A Nagyvárad Missziókerület III. Kórustalálkozója

Isten kegyelme és szeretete folytán október 17-én ez évben is sor került az immár hagyománnyá vált **kórustalálkozóra**, a Nagyvárad Emánuel Egyetem Kápolnájában. Az esemény zenei szervezői *dr. Garai Zsolt*, *Bokor Barnabás*, *Székely András* és *Mike József* testvérek voltak. A programot *Albert I. Zsolt* vezette, kezdő imát *Szabó László* mondott. Ő köszöntötte a résztvevő kórusokat és a jelenlevőket is. Két közös ének után *Giorgiov Adrián* buzdított imára a Zsolt 95:1-7 alapján: „Énekelni, azok tudnak, akiknek vannak megtapasztalásai és átélései Istennel. Azok dicsőíthetik igazán, akiket Ő megszabadított.”

A találkozón kilenc kórus vett részt. Az Emanuel Egyetem Kórusát Emanuel Balaceanu, a Dávid Férfikart Székely András, a Temesvári Énekkart Juhász Katalin, a Nagyvárad Vegyeskórust dr. Garai Zsolt és Székely András, az Aszáf Ifi-Tini Kórust

Mike József, a Bihari Énekkart Szász Attila, a Fenesi Énekkart Egyed Ernő, a Zilahi énekkart Elekes Attila, a Nagyvárad Ének-Zenekart Bokor Barnabás és Borbély Ferencz, karmester testvérek vezényelték.

Igei üzenettel Szabó László, alulírott, Albert I. Zsolt és Mike József szolgált. Az alkalom része volt a közös gyűjtés és a diplomák/emléklapok átadása. Albert I. Zsolt lp. befejező imája után, finom vacsora mellett beszélgethettünk ismerőseinkkel.

Kívánjuk Isten áldását a jelenlevő énekkarok tagjaira, karmestereire, gyülekezeteikre, lelkipásztoraikra és minden olyan személy életére, akik jelen voltak. Minden áldásért, amit ezen a találkozón nyertünk úgy az énekek, mint az elhangzott igék üzenete által, Istené legyen minden dicsőség.

Kiss Zoltán

„Halkan jár, mégis éjjel-nappal szolgál”

■ *hálaadó ünnep és őrsekváltás Egrespatakon*

Csodálatos hálaadó oltár díszítette október 25-én, vasárnap reggel az egrespataki imaházat. Nemcsak az imaház öltözött díszbe, de a testvérek szíve is csordultig volt hálaadással. Az imaórán Szerepai Miklós és Nagy István emlékeztette a gyülekezetet azokra a hitelődökre, akik gyalogszerrel járták a falvakat, városokat, és hűségesen vitték az evangéliumot a szilágysági dombok közé.

Pardi Félix testvér a Lukács 17:7-10 alapján arról beszélt, hogy mindnyájan úgy kell tekintsük magunkra, mint Krisztus rabszolgáira. Ez a felfogás manapság nem népszerű, de amint a rabszolgák is egy életen át el voltak kötelezve gazdáiknak, úgy Isten minket is egy élethosszig tartó szolgálatra hív. A szolgálat fejében nem marad el a szolga jutalma sem, amit idejében megkap az ő Urától. Bár a rabszolgákat nem sok dicséretben részesítették, Isten

mégis megfogja dicsérni azokat, akik neki hűségesen szolgáltak. A dicséretet tehát mi sem emberektől kell várjuk, hanem Istentől. Félix testvér ezután a szövetségünk elnökeként köszöntö meg Bándi Sándor lelkipásztor munkásságát, aki 30 év lelkipásztori szolgálat után nyugdíjba vonult. Testvérünk 1985-ben kezdte meg lelkipásztori szolgálatát Sámsonban és körzetében, ahol 7 évet szolgált. Majd Margitán és körzetében 9 évet munkálkodott. Ezután került Egrespatakra, ahol még 14 évig szolgált. Az egrespataki gyülekezet mellett 6 évig a szilágycsehi gyülekezetet is pásztorolta. Jelenleg testvérünk az erkei gyülekezet nyugalmazott lelkipásztora. Az egrespataki gyülekezet a zilahi gyülekezethez csatlakozott.

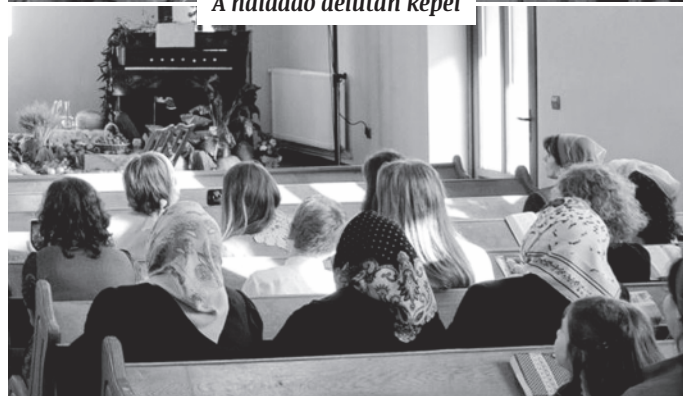
A gyülekezet nevében Nagy Ernő testvér a Zsidók 13:7-tel köszöntötte a nyugdíjba vonuló lelkipásztor családot. Emléül egy faliorát adott át, ami „halkan jár, de mégis éjjel-nappal szolgál”. További >>>

>>> köszöntések hangzottak el versek és énekek formájában. A megemlékezések szeretetteljes meghitt légkörben zárultak. Ezt követően a gyülekezet közös ebédet vehetett részt, ahol tovább lehetett ápolni a testvéri kapcsolatokat.

A délutáni hálaadó-istentiszteleten a Hóseás 6:1-6 alapján arra kerestük a választ, hogy minek örülne ma leginkább Isten? Ő abban gyönyörködik, ha bekötözheti a megsebzett szíveket, és megbocsáthatja a bűnöket. Ő az, aki szeretne megeleveníteni és fiával együtt minket is feltámasztani! Isten nem áldozatot kíván, hanem szeretetet; nem égőáldozatot, hanem Istennek ismeretét. Az ige tanítása szerint,

A hálaadó délután képei

mielőtt áldozatodat az oltárra viszed, előbb békülj meg atyádfiával. Ennek fényében a testvéreknek lehetőségük volt a szeretetüket kifejezni egy kézfogással. Ezt követően a gyermekek és az ifjúság énekekkel, igeversekkel, biznyságtévésekkel dicsérték az Urat.

Bándi Sándor lelkipásztor a Bírák 5:12,19-21,31 alapján arról beszélt, hogy kölcsönösen erősíteniünk kell egymást. Bátorítson minket az a tudat, hogy a harcokat nem mi vívjuk, hanem Isten harcol értünk. Ha Isten vezetésére figyelünk, ő az, aki békességet adhat nekünk hosszú ideig!

(Az ünnepség videófelvétele megtekinthető az egres-pataki gyülekezet Facebook-oldalán.)

Nagy Ferencz

Kettős ünnep Hadadon

Október 4-én vasárnap délelőtt bemelegítést délután hálaadási ünnepélyt tartottunk, amikor három fiatalért adtunk hálát akik Jézus parancsát követve, vallást tettek a hitükről a bemelegítés által is: Balogh Bernadett, Petők Edina, Petők Máté.

Nagy Ferenc szilágycsehi, és Fazakas György hadadnásdi lelkipásztorok szolgáltak. Utóbbi az Apostolok Cselekedeti 2:36-37 alapján hirdette a megtérés, bemelegítés és a Szentlélekkel való betöltekezés fontosságát. A bemelegítést Balog Ferenc helyi lelkipásztor végezte. Kívánjuk, hogy új testvéreink Istenünk áldásával éljenek győzelmes hívó életet. Délután a hálaadó ünnepélyen Nagy Ferenc lelkipásztor szolgált, biztatva minket a hálaadásra úgy a testi mint a lelki javakért amit Jézus Krisztusban nyertünk az Atyától. Velünk ünnepelt a hadadnásdi gyülekezet ének és zenekara is. Istené legyen a dicsőség ezekért az áldott alkalmakért.

[Balogh Ildikó]

Mennyei örömben volt része a SZILÁGYSOMLYÓI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETNEK 2015 szeptember 27-én, amikor Isten kegyelméből hat fiatal lélek tett biznyságot a hitéről, Isten és emberek előtt, a bemelegítés mozzanatával. A meghívott igehirdető Raina Ottó, a tordai magyar baptista gyülekezet lelkipásztora volt, a bemelegítést pedig Dr. Kovács József, a helyi gyülekezet ügyintéző lelkipásztora végezte. Istené legyen a dicsőség! A képen: Raina Ottó, Kiss Ágota, Szígyártó Boglárka, Oláh Júlia, Dull Brigitta, Havasy Henrietta, Józsa Tamás, Dr. Kovács József. [M. Z.]

Szolgálat a fiatalok felé ■ 2Timóteus 2:1-13

A gyülekezet az a hely kell legyen, ahol fiatalok és idősek egyaránt otthonra találnak. Megfigyelhető, hogy a fiatalok lelkesedése, ha jól kezelik, nagyon jó hatással van a gyülekezetre. Emellett az idősek tapasztalata és higgadtsága úgyszintén jót tesz. Érdekes az, ahogyan a fizikában a dinamikus és statikus rész súrlódásából keletkezik a fény. Ugyanígy a gyülekezetben, e két rész együttlétéből származik valami olyan jó, ami hasznos a közösségnek, és Isten dicsőségére való. Nem jó, ha csak statikus, de az se, ha csak dinamikus emberekből áll egy közösség. A Biblia úgy mutatja be a gyülekezetet, mint ahol generációk egymás mellett élve ismerik meg az Úr Jézust, és szolgálják őt.

Az első üzenet az idézett igéből: hogy a lelkipásztor **meg kell nyerve Krisztusnak a fiatalokat**. Nem mondhatjuk, hogy „engem az Úr mindenben használjon, de az evangelizálásban ne.” Tehát gyülekezeti tagoknak és lelkipásztornak egyaránt vágya kell legyen, hogy rajtunk keresztül az Úr elérjen embereket. Van, akinek az evangelizálásból adott több, van, akinek a tanításból, de az, hogy mágnes legyen a szívében, hogy vonzza az embereket Krisztushoz, minden hívőnek sajátossága kell legyen. Ezt élte át Pál apostol, majd átélte Timóteus, Titusz, aki tanítványa volt, s mellette szolgált. Ami ezzel kapcsolatosan nagy probléma gyülekezeteinkben, és viszszafelelően is gond volt, hogy nagyon sokan bekerültek a gyülekezetbe úgy, hogy nem voltak megtérve. Nem volt őszinte ösztönzés, csak mondtak vala-

mit a bizottság meg a gyülekezet előtt. Volt valaki, aki biciklivel szaladt a lelkipásztor után, hogy ő is szeretne megkeresztelkedni, és azóta is sok bajt okoz, mert nem ismerte meg, milyen, amikor az Úr könyörül, és milyen kegyelmet venni. Amikor ezt valaki megismerte, utána is könyörül az Úr rajta, ha probléma van. Az első gyülekezetben is voltak ilyen esetek, nekünk mégis oda kell erre figyelni. Nem ringathatjuk magunkat ezzel, hogy akkor is voltak ilyenek.

A következő üzenet ebből az igéből, és amiben Pál apostol nagyon jó példa, hogy nemcsak ab-

Nem jó, ha csak statikus, de az se, ha csak dinamikus emberekből áll egy közösség.

ban kell eszközök legyünk, hogy a fiatalok az Urat megtalálják, hanem **a nevelésüket is vállalnunk kell**. Persze nemcsak a lelkipásztorokat használja ebben az Úr, nagyon sok más eszköze van, a körülményeket is beleértve.

A teljesség igénye nélkül, szeretnék **négy fontos eszközt említeni**, amit felhasználhatunk a fiatalok nevelésében. Az első a második versben áll: **a személyes jó példa adás** az életvitelben és a szolgálatban. Ezáltal nevelhetők legkönnyebben az emberek. Apósom mondta szolgálatom elején: „Sokkal inkább számít az, aki vagy, mint amit mondasz”. Persze nem kell ezen sem erőlködni, sem görcsölni, hogy mindenkinek megfeleljünk. Több kontinensen ezer gyülekezetet vizsgáltak meg, hogy mitől növekednek, és többek között az inspiráló istentisz-

teleteket állapították meg növekedési faktorként.

A fiatalok következő nevelési eszköze **a tanítás**. Pál: „amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át...” Érdekes megfigyelést tettem: mi az ifjúságról azt gondoljuk, hogy nem érdekli őket a hit igazsága. De nem így van, nagyon is foglalkoztatja őket, hogy mi keresztyének mit, miért hiszünk, és az, hogy a keresztyén igazságokat hogyan tudjuk megvédeni. Látjuk, mennyire terjed az iszlám, és egyre többen meg fogják kérdőjelezni a következő generáció hitét, ezért fontos, hogy jó alapokat tegyünk

le, elmondva elsősorban, hogy a hitünk mögött egy élő személy van, s hogy fontos a bűnbocsánat és a gyülekezetbe való beépülés. Másik két kihívása a hitünknek a posztmodern gondolkodás és az evolúcióelmélet.

A harmadik dolog, ami neveli az ifjúságot, és amit az ige is alátámaszt, az **a szolgálatra való megbízás**. Amikor munkával, feladattal bízunk meg a fiatalokat. Pál Timóteust Efézusba, Tituszt Krétára küldte, és rájuk bízta ezeket a gyülekezeteket. Persze, rövidesen levelet írt nekik, amiben bátorította őket, de megbízott bennük, és rájuk bízta ezeket a közösségeket. Itt is szemléletváltásra van szükség a gyülekezeteinkben. Túl nagy még a tartás a fiatal szolgálatteltevőktől. Én, őszintén, még az alapszabályzatot is változtatnék, amelyet ezen a ponton

(folytatás a 13. oldalon)

Fotó: Nagy Dóra

„nem szeretem napok”. A fiatalok még élvezik, mindazokat az előnyöket, ami korosztályuknak megadott. Kötöttségek nélkül szabadon élni a mindennapokat, barátaikkal élvezni és örülni az életnek, és megtenni mindent, amire lehetőségük eddig még nem volt. Nagyon sokan úgy képzelik el az életet, mint egy véget nem érő kalandot, egy utazást ami, attól válik különlegessé, ha jó társasággal különleges helyen járhatunk. De az élet nem csak ebből ál, mert a mi utazásunknak van vége és az utunk határozza meg, hogy hova jutunk. Olyan vándorok kell legyünk, akik „arra tesszük fel az életünk, hogy egy szép napon majd célba érünk”. Az újév egy remek alkalom arra, hogy céljaink világossá váljanak, s ennek a célnak érdekében elhatalozásokat tegyünk, változtassunk, hogy életünk „célba” érjen! Nagypámmal gyerekkoromban sokat jártunk gombát szedni, mindig távolabb küldött magától az erdőben, hogy nagyobb részt tudjunk átfésülni, én pedig mindig rettegtem, hogy körülnézek, és majd nem találom őt, így egyedül maradok az erdőben. De ő valahogy mindig jobban figyelt rám, nem hagyta, hogy eltévedjek. Az életünk is hasonlít egy ilyen kirándulásra, amit csak, akkor élvezünk, ha biztonságban érezzük magunkat. Ha

Átutazó vándorok vagyunk

Isten kegyelméből egy újévet kezdhettünk, reményeink, terveink, céljaink mind ott vannak előttünk, magunk mögött hagyva, mindazt, amit az elmúlt évben elrontottunk, vagy elvesztettünk, újat kezdhettünk. Nem mindig tudjuk értékelni, hogy Istennél van újratervezés, nála lehet tiszta lappal kezdeni, előről. Istennek van egy csodálatos tulajdonsága, még pedig az, hogy képes a felejtésre (103. Zsoltár). Dávid életének a végén, nagyon szépen fogalmazza meg az élet mulandóságát „földi napjaink, mint az árnyékok tovatűnnek”. Isten képes a felejtésre, de mi képesek kell legyünk az emlékezésre, mert a múltban láthatjuk meg Isten tervét és akaratát, láthatjuk saját kicsinységünket, de ezzel együtt

Isten nagyságát. Képesek kell legyünk emlékezni, mert ez a feltétele, hogy hálát tudjunk adni, feltétele annak is, hogy Istent és Jézus Krisztust dicsérhessük. Mint egy vándor visszanézünk a megtett útra, ha nehéz is volt, néha bizonytalan, de tudjuk, hogy „Tőled származik minden... ezért most Istennünk hálát adunk neked és dicsérjük neved.” (2 Kro 29:13-14)

Az emberi élet egyik legkedveltebb időszaka az ifjúkor, napjainkban nagyon sokan vannak, akik örök fiatalok szeretnének maradni, vagy legalábbis annak szeretnének látszani. Vannak, akik csak álmodoznak, hogy milyen jó lenne újból húszévesnek lenni, mások beletörődnek a sanyarú igazságba, hogy eljöttek, vagy lassan eljönnek a

„napjainkban sokan vannak, akik örök fiatalok szeretnének maradni”

a jövőnkre tekintünk, Isten azt várja el tőlünk, hogy ne aggódalmasodjunk, hanem bízzunk benne, mint egy szerető apában, mint egy olyan útitársban, aki tudja hova vezet és nem hagy bennünket magunkra. Viszont Isten ugyan így felelősséget is vár tőlünk, igen a fiatalok is felelőséggel tartoznak Istennek. Olyan >>>

>>> jó lenne, ha ennek az évnek az elején rájönnénk, hogy felelősségteljes életet kell, élnünk. Nem csak, akkor kell felelősséget vállalni, amikor családjunk lesz, vagy párt választunk, hanem hétköznapijaink egyszerű döntései is meghatározzák az életünket. Nem mindegy milyen barátokkal vesszük körül magunkat, mivel töltjük a szabadidőnket, mert ezek a döntések, körülmények formálnak azzá, akiké válunk. Tehát, mint utazó vándorok, élvezzük utunkat, mindazt, ami körülvesz, azokkal, akik elkísérnek, de ne felejtjük el, hogy Isten számon kér minket! (Préd 11,9-10) Legyen ez az év olyan, amiben örömről lelkünk, de egyúttal Isten is gyönyörködik bennünk!

Szabó Szilárd, az EMaBISz elnöke

2016-ra tervezett események

Január-Február	„Világosságban járni” – irodalmi és fotópályázat
Március	Ifivezető képző konferencia
Augusztus 15-21	Országos Ifitábor, Hargita
Szeptember	Országos ifjúsági konferencia
Február 1-7	Ima és böjthét

„VILÁGOSSÁGBAN JÁRNI”

Az Úr Jézus mondja: „Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” (Jn 8,12) **Ezzel a címmel** indítunk el egy irodalmi és fotópályázatot. Itt a lehetőség, hogy ne csak magadnak írsz vagy fényképezz, hanem ezt megoszd másokkal is. Várjuk azokat az írásokat, verseket, képeket, amik bemutatják, milyenek Krisztussal a hétköznapiak. Az írások ne haladják meg a 600 szót, és személyenként maximum 5 képet küldjétek. A pályamunkákat egy több tagú zsűri fogja elbírálni, s a legjobbak értékes jutalomban részesülnek.

A levél tárgya: „Világosságban járni”, s kérünk, írd oda a neved, a korod, s hogy melyik gyülekezetbe jársz.

Beküldési határidő: 2016. február 29.

Beküldési cím: mustarmag.emabisz@gmail.com

Korhatár: 35 év

Eredményhirdetés: március 15.

Részletek az EMaBISz web- illetve facebook oldalán.

(folytatás a 11. oldalról)

nem tartok kielégítőnek. Ha nem tudunk előrelépni a fiatalok szolgálataira való megbízását illetően, akkor belterjessé válhat az istentisztelet, és hiányozni fog a lendület.

A negyedik dolog, ami nevelheti a fiatalokat, de amit Isten tart a kezében, az a **szenvedés**. Pál apostol mondja: „vállald velem együtt a szenvedést, mint Krisztus Jézus jó katonája...” Aki az Úr szolgálja, annak előbb-utóbb szenvedni kell. Lehet kiközösítés által, lehet betegség által. Statisztikák szerint a keresztyének 75%-a szenvedés által gyökerezik meg. Az első gyülekezet is azután erősödött meg, miután szétüldözték. Isten a szenvedés által is nevel és formál.

Milyen akadályai vannak a fiatalok felé végzett szolgálatnak? Az egyik akadály a **képmutatás**. A fiataloknak nagyon erős a valóságérzetük, megérzik, ha valaki tetteti magát. A másik nagy akadály a **hitetlenség**, amikor valaki azt mondja: „ezekből soha nem lesz semmi”. Ha ez jellemez bennünket, akkor abból csak dobálózás lesz a lelkipásztor felé, hogy miért nem törődik többet a fiatalokkal. A harmadik akadály a **szeretetlenség**, amikor állandóan kontrollálni akarjuk őket, mindent tudni akarunk, és ha valamivel nem értünk egyet, szeretetlen megjegyzéseket teszünk. És egy negyedik akadály, **amikor saját dicsőségünket keressük**. Amikor arra kell az ifjúság, hogy előbbre jussunk általa. Ezt is megérzik, amikor eszközként használjuk őket a sikerre.

Ahol van stabil gyülekezet és család, ott lesznek kiegyensúlyozott fiatalok is. Pásztoroljuk, szeressük, építsük a fiatalokat!

Részlet **Budai Lajos Dániel** 2015-ben, a Hargita-táborban elhangzott előadásából

■ **Október 17-én a békési temető-kertben** gyűlt össze a helyi és a szilágyballai gyülekezet, hogy búcsút vegyen **Király Endre** testvérünkől. Életének ideje itt a földön mindössze 34 év volt, de mivel az Úr Jézust élő Megváltójának vallotta, örök életet kapott tőle. Gyerekkorát és ifjú éveit a szilágyballai gyülekezetben töltötte, ahol engedelmes, tisztelettudó, szolgálatkész ember emlékét hagyta maga után. Házasságkötése után lett a békési gyülekezet és közösség tagja, ahol szorgalmával, tehetségével, barátságos lelkületével sok barátot szerzett. Az utóbbi hét évben súlyos, emberi erőtt megpróbáló gyógyíthatatlan betegségben szenvedett, melyet türelemmel, reménységgel és sokszor panasz nélkül viselt. A nehéz napokban felesége hűségesen mellette volt, és mindvégig szeretettel gondozta. Temetésére sokan eljöttek Szilágyballáról, Sámsonból, Aradról, Békésről és a környező településekről. A vigasztalás igéit Király Tibor, Simon András, Péter István, Borzási Pál és Veress Ernő lelkipásztorok hirdették. Énekekkel a békési és a szilágyballai gyülekezetek énekkara szolgált. Kívánjuk, hogy az Úr erősítse és vigasztalja továbbra is feleségét, szüleit, barátait, rokonait azzal a tudattal, hogy az elválás nem végleges, egy napon újra találkozni fogunk a Bárány menyegzőjén. **[Veres Terézia]**

■ Hálát adunk drága Urunknak azért az életért, amit adott **Hari József** testvérnek. Testvérünk egyik alapító tagja volt a **cegőtelki gyülekezetnek** és közel 6 évtizedig volt az elöljárója. Az Úr 2015 október 28-án hívta haza 92 éves korában. Gyökeres megtérésben

volt része 1952-ben, aminek lelkülete mindvégig jellemző maradt rá. Élethossziglan szíven hordozta a missziót, szerette a családját, látogatta a betege-

ket, imádkozott, és sürgetve hívta az embereket a megtérésre. Feleségével 67 évet élt együtt. Házasságukat Isten négy gyermekkel áldotta meg. Temetésére **2015 november 1-én** került sor, ahol Isten vigasztaló szavát hirdették többen a halottas háznál: román nyelven Nicu Manzat a gyülekezet korábbi lelkipásztora, a Példabeszédek 23:26 alapján, Doru Aninoiu az Egyesült Államokból a Máté 11:28 alap-

ján, majd Szabó Mihály lp. az 1Mózes 24:56 verséből, és Borzási Gyula lp. a János 11:25 verséből, valamint Pásztor Loránd református lelkész a János 11:6 alapján. Szolgált a Besztercei ének- és fúvószenekar is. A temető-kertben Kelemen Sándor lp. a 2Tim 4:7-8 alapján hirdette az igét. Az Úr tartsa meg testvérünk áldott emlékét közöttünk és vigasztalja meg a gyászolókat! **[Kelemen Sándor]**

■ **Hegyközszáldobágyon október 21-én** este, szerettei köréből hívta magához az Úr **Kiss Imre** testvé-

rünket. 62 évet élt. Már születésétől kezdve betegség kísérte életét, az orvosok számításai szerint maximum 20 évet kellett volna élni. Az Úr mégis átlagos életkorral ajándékozta meg, ő pedig ezt az időt bölcsen és hasznosan fordította szerettei és a

gyülekezet javára. Élete utolsó négy hónapjában fekvő beteg volt. Temetésére október 24-én került sor, amelyen Papp Dezső, a körzet lelkipásztora hirdette a vigasztalás igéjét a gyászoló gyülekezetnek a 90. Zsoltár alapján. A gyászistentiszteleten még szolgáltak: Kiss Zoltán diószegi lelkipásztor (a család közeli hozzátartozója) és Kelemen István a református egyház lelkésze. Kovács Elek gyülekezeti elöljáró imájában megköszönte a Úrnak Imre testvérünk földi életét. Énekekkel a helybeli gyülekezet énekcsoportja szolgált. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! **[Bálint Barna]**

■ **2015 december 5-én** vettünk búcsút **MEGYESI (született Mikola) BORBÁLA** testvérnőtől **Szilágygörcsönyben**, akit életének 90. évében

szólított haza az Úr. Testvérnőnk már fiatal korában kereste az Úr Jézust, majd 17 évesen megvallotta hitét és ezt meg is pecsételte keresetséggel Nagyfaluban a Berettyó folyóban. Hűséges szolgálja volt Istennek, amíg egészségi állapota megengedte nem hiányzott az imaházból. Mindig a békességet kereste, alázata példás volt hittestvérei és a falu közössége előtt is. Ezelőtt 6 évvel történt agyvérzése óta egészségi állapota folyamatosan romlott, az utolsó három évben ágyban fekvő beteg volt, az utolsó hetekben betegsége súlyosbodott, majd, mint érett búzakalász visszaadta életét teremtőjének. A gyászistentiszteleten Pardi Félix zilahi lp. a János 2:9-10 alapján hirdette az igét, kiemelve, hogy a hívó

ember az igazi jutalmat majd a mennyben kapja meg. Módi Miklós helyi lelkipásztor a Lk 2:34-40 és a Fil 3:20-21 alapján kiemelte a hasonlóságot az Anna és Birike testvérnő élete között, ezután Nagy István nagyfalui lp. a Zsoltárok 73: 23-28 igeszakasz-ból hirdette Isten vigasztaló szavait. A gyászistentiszteleten a szentkirályi és zilahi összevont ének-kar szolgált. Emlékét örökké szívünkben őrizzük! **[Fazakas M.]**

■ **2015 Július 11-én** kísértük utolsó útjára **Ficut Lenke (született: Varga)** testvérnőt a pósalaki gyülekezet tagját. Testvérnőnk 90. évvel ajándékozta Teremtő Ura. Temetésére összejött a család és az ismerősök, megtöltve a családi ház udvarát. A gyászistentiszteleten Albert István Zsolt lelkipásztor hirdette Isten ígését a Luk 16:19-31 alapján figyelmeztetve a hallgatóságot, a halálon túli életre. A nekrológot Bányai János helybeli lelkipásztor olvasta fel, aki a gyász szertartást is vezette. A népes hallgatóságot Pál László református lelkész is megszólította, bátorítva Istenfélő életre, mint amit Lenke testvérnőnél is látott. A nyitott sírnál a Szűcs Imre Váradszöllősi református lelkész is szólt a család részéről. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló család és a gyülekezet számára. **[Albert István Zsolt]**

■ **Jakab Márton** testvérünköt **2015. szeptember 29-én** búcsúztunk, **Magyarlónáról**, aki 90 évet kapott az Úrtól. Fiatalon hitre jutott és bemenekült, aztán a II. világháborúban való sorköteles szolgálata után házasságra lépett Ferenc Margittal. Házasságukat Isten két gyermekkel áldotta meg. Testvérünk 1993-ban elveszítette feleségét, majd 2002-ben újra nősült: feleségül vette Kolozsvárról Miske Máriát, aki utolsó órájáig hűségesen gondozta. Testvérünket a rend és a pontosság, a senkit meg nem károsító magatartás jellemezte. Tavaly augusztusban agyvérzést kapott, ebből aránylag felgyógyult testileg, és Isten kegyelméből lelkileg is megújult. A várt haza hívó szót 2015. szeptember 27-én kapta. A gyászistentiszteleten Borzási Pál, a gyülekezet lelkipásztora hirdette az ígét a Jelenések 7,9-17 alapján, a sírkertben Máté Miklós, korábbi lelkipásztor szólt a vigasztalás szavait az 1Korinthus 15,12-20 szerint. Hálásak vagyunk az ének-kar és a fúvóskar bátorító szolgálataért is. Isten végzésében megnyugodva gyászolja felesége Mária, lányai Margit és Ibolya, veje Márton, unokája Adina és férje Jerry, dédunokája Kristopher és a közeli rokonság. Emlékét szívünkben őrizzük! **[Jakab Márton, New York]**

(folytatás az 5. oldalról)

hozásába. Jó volt megnyugodni a végső konklúzióban, ahogy ő fogalmazta: „A törvény a szeretet megvalósítója, technikája”, illetve idézte az ígét (Róm 13,10b): „A szeretet tehát a törvény betöltése.” Láthatuk a gyülekezet felépítését, Krisztussal a középpontban, és mosolyogva, de magunkra ismervén szegyenkezve figyeltük a képeket az elhanyagolt, a kigyúrt, a kikozmetikázott és a kiplastikázott gyülekezetről, amely jobban teszi, ha a Bárány menyasszonyaként szereti vőlegényét, Őt képviseli és várja Őt. Jézus a szeretetparancsra adott döntésünket várja a benti testvérek és a kinti bűnösök felé egyaránt.

A harmadik előadó **Pafkó Tamás**, a debreceni Trinity Gyülekezet lelkipásztora volt. Neki a legszelebb réteg, a társadalom színterén megnyilvánuló szeretetteljes szolgálat jutott. Három fő részre osztotta előadását. Mi a Biblia társadalomképe és koncepciója: a népek, mint egy szövetség vannak a világban, ezen belül a keresztyénség ellenkultúra, mert az EGY igazságot bírja és hirdeti. Éppen ezért elengedhetetlenül szükséges a hitelesség. Isten ilyen és ilyenéné teszi a hívőket, és ez az egyetlen esélyünk a világban, hogy be tudjuk mutatni Istent és társadalmának valóságát. Ez pedig feltételezi a bizalmat. Be kell látni, hogy a fogyasztói, jóléti keresztyénség nem akar áldozatokat, de ki kell jönnie a burokból. Sebezhetővé tenni magunkat, mint Jézus a megtestesüléssel, a jászolban: „rátok bízom magamat” – s az emberek erre válaszolnak! Az előadó „identitásvesztés nélküli azonosulásra” buzdított.

Ebéd után mentünk a szolgálati helyekre, néhányan több száz kilométert utaztak vendégfogadójuk gyülekezeteibe, otthonaiba. Másnap volt mit megbeszélni! A három helyszínen mindenkinek lehetősége volt a témákhoz hozzászólni, röviden elmondani az esti benyomásait az istentiszteletekről, egymásért, szolgálatainkért imádkozni és a nehéz sorsúakért (párizsiakért, gyászolókért) közbenjárni. A záró alkalmon a helyiek átadták a szólás lehetőségét, amelyet egy igehirdetésben, és 3-4 perces pörgős bizonygatótelemek formájában ragadtak meg a vendégek.

Személyes zárómondataimban a többi vendég nevében itt is megköszönöm a vendégfogadó lelkipásztoroknak, a közös alkalomnak helyt adó gyülekezeteknek a szíves és bőséges ellátást! Valaki azt mondta, hogy „a hívő élet olyan, mint a foci” – ezt most a TELEKre is alkalmazhatom. Eddig mindegyik találkozón részt vettem, és mindegyik más és más, változatos volt. Számomra az idei felemelő és gyógyító. Mert aki változhatatlan, örökkévaló szeretettel szeret, jelen volt köztünk! SDG!

Papp Dániel (Berettyóújfalui)

Imaházmegnyitó Hadadnásdon

„Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben” – a 118. zsoltár szavaival ismertük el Isten segítségét és gondviselését 2015. aug. 23.-án, amikor megnyithattuk az újjáépült hadadnásdi imaházat. Fekete Csaba és Gergely Pál lelkipásztorok buzdították az ünneplő sokaságot imára, amiben legfőbb vágyként hangzott el, hogy az imaház legyen mindig Isten jelenlétének és munkájának a helye. Igehirdetéssel Pardi Félix zilahi lp. szolgált a Józs 24:14-18 alapján. Nagyon komoly és alapos tanítást kapott a gyülekezet arról a lelkületről, amellyel Istent kell szolgálni. Az igehirdetés után imádságban ajánlottuk fel Istennek az épületet, hogy nevének dicsőségét és az evangélium terjedését szolgálja. Igei köszöntések következtek Szűcs Sándor lp., Sipos József helybeli előljáró, Tatár János ref. lp., Balog Ferenc lp. részéről. Bef-

A megújult imaház

jező igei üzenetet (Ézs 6,1-8) adott át Módi Miklós lp., aki az építkezés elkezdésekor a gyülekezet ügyintéző lelkipásztora volt. A közös ebéd után ismét örömmel mentünk az Úr házába, Istent dicsőíteni. Nagyon szépen szolgált a nádásdi és sámsoni gyülekezetek összevont fúvószenekara és férfikara, valamint az énekkar. A bizonyágtevések és ének-zenei szolgálatok mind nagyon fel-emelőek voltak. Igehirdetéssel Szűcs Sándor lp. szolgált az ApCsel 7:44-49 alapján, a lelki ház építéséről.

Legyen áldott az Isten mindenért, és adjon kegyelmet a lelki ház további építéséhez!

Fazakas György

Szüleink, Gergely András és Anna 2015 november 4-én ünnepelték házasságuk 50. évfordulóját. Hálás szívvel tekintettek vissza a közösen megtett útra, amely bár nem mindig volt sima és könnyen járható, mégis arról tettek bizonyosságot, hogy minden esetben Isten jósága és kegyemle kísértte őket.

„Áldjad én lelkem az Urat és egész bensőm az ő szent nevét. Áldjad én lelkem az Urat és ne feledd el mennyi jót tett veled.” (Zsolt 103:1-2)

Ajándékként tekintünk rájuk, akiket Isten több évtizeden át megtartott nekünk. Áldott legyen az ő neve, mert hűségesek maradtak az egymás és az Úr iránti szeretetben. Imádságunk, hogy az Úr tartsa meg szüleinket lelki és testi egészségben. Adja meg, hogy még sok közösen megélt éven át tapasztalhas-sák Isten jelenlétét, irántuk való jóságát és a felülről való erőt. Kívánjuk, hogy Isten töltsen be szívüket az ő minden értelmet felülhaladó békességével és a benne való örömezzéssel. **[gyermekük]**

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar
Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: János Csaba
Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5.
E-baptifon: 0735 500 009
E-mail: szeretet@rmbgysz.ro
szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea.
A lap megjelenik **havonta**. ISSN 1223-4605